

Nei-sida kan vinne igjen!

INGEN KRIG MOT IRAK!

15. februar

Internasjonal motstandsday. Demonstrasjonar i Bergen (kl 15, Torgalmenningen), Oslo (kl 14, Youngstorget), Trondheim (kl 14, Torget). Meir informasjon: www.ingenkrig.no

EU-kampen har begynt for tredje gang. Flertallet i Norge sa nei til EU i 1972 og 1994. Det overser ja-makta lett som ingenting. Ja-sida aksepterer bare den folkeavstemninga som sier ja, og den blir som kjent endelig ifølge Roma-traktaten. Så nå er det på'n igjen. Den utfordringa tar nei-sida.

Jorun Gulbrandsen
leder av AKP

Ja-sida er ikke klar. Arbeidsgiverforeninga (NHO), Rederforbundet, eksportnæringene, ledelsen i Arbeiderpartiet og Høyre er ikke klare. De er usikre på hvordan de skal gripe saka an og hvor fort de skal presse fram søknad om norsk EU-medlemskap. Men de har synt korta sine. De har gjort akkurat nok til at nei-sida kan begynne å for-

berede seg. Da trengs det
– Kunnskap og argumentasjon
– Organisasjon

I to folkeavstemninger har flertallet sagt nei, – mot regjeringer, pengekraft og mediemakt. Folk kan vinne en gang til. Ja-sida har en dårlig sak ...
(les mer på side 2)

Kjemp for sosialisme i fagbevegelsen!

Det er på tide å reise på ny den kampen som ble reist for nesten 100 år siden – kampen om hva som skal være fagbevegelsens mål. Skal fagbevegelsen ha som mål å gjøre det beste ut av kapitalismen, eller skal fagbevegelsen ha som mål å kjempe for sosialismen og et klasseløst samfunn?

Johan Petter Andersen

Internasjonalt har kapitalismen vært

inne i en nedgangsperiode de siste par årene. Det er mulig at vi er i begynnelsen på en verdensomspennende depresjon, med like store økonomiske og politiske konsekvenser som den på nitten 1930-tallet. Eller kanskje vil det bli en oppgang nå til høsten eller våren 2004? Det er som kjent vanskelig å spå, særlig om framtida. Men studerer vi perioden fra slutten på annen verdenskrig og fram til i dag ser vi at den økonomiske veksten avtar. Det er derfor ganske sikkert (eller banna bein for å si det slik) at verden går inn i en depresjon innen overskuelig framtid. Klare tegn på at kapitalismens indre problemer øker, er de økende klasseskillene, de stadige fin-

ansielle krisene i de fattigere land i verden, den økende arbeidsløsheten, ødelegginga av velferdsgodene og privatisering. Den «hyggelige» kapitalismen fra 1950- og 60-tallets Norge erstattes av en stadig rære menneskefiendtlig «turbokapitalisme».

Angrep og motstad

Fagbevegelsen er sentral i kampen for å forsvare og forbedre våre livsbetingelser. Stadig nye angrep blir møtt med ulike former for motstand. Enten det er kamp for å høyne lønna, forlenge ferien, forsvare normalarbeidsdagen, mot privatisering eller mot at EU skal diktere Norge. Vi har vunnet

noen lønnskamper, og i det store og hele har vi greid å forsvare normalarbeidsdagen. Angrepene på streikeretten er blitt stansa, og uthulinga av arbeidsmiljøloven har foreløpig ikke skjedd så raskt som arbeidsgiverne og staten kunne tenkt seg ...

(les mer på side 3)

Festning Europa

«Innafor Festning Europa er Frankrike og Tyskland adelen, og mindre land som Spania og Portugal er skiltvaktene. Polen, Bulgaria, Ungarn og Tsjekia er postmoderne livegne, med lavtlønnsfabrikker der klær, elektronikk og biler kan produseres for 20-25 prosent av hva det ville koste i Vest-Europa – EUs egne maquiladoras [underbetalte arbeidere i Mexico, sweatshops]. I mellomtida har de gigantiske drivhusa i Spania slutta å ansette marokkanere til jordbærplukking. Disse jobbene går i stedet til kvithuda polakker og rume- nere, mens skip med nordafrikanere avskjæres av raske båter med infrarøde sensorer som patruljerer kysten.»

Naomi Klein om EUs østutvidelse i The Nation (16.01.03).

<http://www.thenation.com/doc.mhtml?i=20030203&s=klein>

Motvekt mot USA?

Sunday Herald skrev 26. januar at det ser ut som om USA vil lage et kompromiss. Det går ut på: I stedet for at USA beslaglegger alle oljefelter i Irak etter krigen, slik de hadde bestemt seg for, skal også franske, kinesiske og russiske oljeselskaper få. Frankrike har store oljeinteresser i Irak og vil ha garantier for å beholde disse, før de sier ja til en FN-resolusjon som godkjenner krig. Altså, ikke noe veto fra Frankrike hvis olja er sikra.

Fiasko i Davos

Sveitsisk politi gjorde sitt for å hindra ein synleg krigsmotstand under World Economic Forum i Davos, og me er takksame for dei som likevel makta å få fram budskapet. Det gleder oss difor å lesa oppsummeringa av WEF-møtet i Dagens Næringsliv: «Hovedoppgaven for årets Davos-toppmøte var «building trust». Med det for øyet har seansen vært en dundrende fiasko, uansett hvilke suksesskriterier som legges til grunn».

Krigsmotstand på Antarktis

No er krigsmotstanden komen til alle kontinenta! 19. januar demonstrerte forskarar ved McMurdo-basen mot krig ved å leggja seg på isen og danna eit fredssymbol.

EU-demo i Hellas

24. januar demonstrerte 35.000 mot EU-toppmøtet om sosial- og arbeidspolitikk i Nafplion. Demonstrasjonen retta seg mot arbeidspolitikken og tvangsprivatiseringa i EU, og mot krigsførebuingane mot Irak.

fortsettelse fra framsida...

Nei-sidas gode kort

Vi slåss for demokratiet

Ja-sida har en dårlig sak å slåss for, når den vil at Norge skal bli medlem av en union som hele tida styrker nettopp unionspreget. Europas forente stater skal gi Norge en og en halv prosent av stemmene i EU-parlamentet og to prosent i ministerrådet. Dette er det ikke lett å framstille som et langt skritt videre i Norges påvirkningskraft, når det vi får tilbake er et evig medlemskap og underleggelse av alle direktiver som de største statene måtte bestemme.

Folk kjenner EU og EØS

Virkingen av direktivene om reguleringa av kraftforsyninga har alle tett og negativt innpå seg. Direktiver om privatisering. Direktiver mot norsk likestillingspolitikk. Nå forhandler Norge med WTO om GATS-avtalen. Informasjonen og kampen mot GATS-avtalen vil få fram for stadig flere at EU og WTO/GATS har samme mål: Minst mulig hindringer for utenlandsk kapital, flest mulig tjenester skal bli varer. De kvinnerike fagforeningene i offentlig sektor har for lengst fått kamptrening mot dette.

Fagbevegelsen forsvarer seg

mot EU og EØS som presser på i retning av å flytte rettigheter fra lovene, til usikre, tidsavgrensa avtaler mellom partene i arbeidslivet.

EU er ingen alliert mot krig

sjøl om ja-folka vil ha det til at EU vil bli en motvekt mot stormaktspolitikken. Virkeligheten vil vise at de

er ute på de samme jaktmarkene som USA. Frankrike opponerer mot Irak-krig fordi de ikke vil at USA skal ta oljekontraktene deres. EU-landet England er i tillegg USAs høyre hånd.

Globaliseringsmotstandere

som var for unge til å delta i 1994, har en sterk holdning mot multinasjonale maktorganisasjoner. Mer informasjon om EU til dem vil sikkert tilføre EU-motstanden mange nye krefter.

Organisasjonen Nei til EU

er landsomfattende, erfaren, har mange skolerte folk som har fulgt med hele veien og som vil forsyne Nei-sida med fakta og argumenter, skoloring og informasjonsmateriell. Det gjelder å trå til og ruste opp organisasjonen til det som kommer.

Ja-sida har ved hjelp av sine venner i de store mediene dratt fram den ene etter den andre som har gått «fra nei til ja eller tja». Det vil de fortsette med en stund til. Slik har de gjort før. Det gode ved dette er at nei-sida ser argumentasjonen deres og kan forberede seg.

EU-kampen har begynt!

Hefte utgitt til EU-toppmøtet i Göteborg, 2001;

<http://www.akp.no/utvalg/iu/gote2001/gb-hefte.htm>

Ebba Wergeland: Forsvar arbeidsmiljøloven!

Ebba Wergeland er lege og spesialist i arbeidsmedisin. Hun er også en ihuga palestinaaktivist og mangeårig medlem av AKP.

Hvorfor vil arbeidsgiverne endre arbeidsmiljøloven?

– Fordi arbeidervernlovene innskrenker arbeidsgivers styringsrett.

Vil arbeidsgiverne svekke arbeidervernet i loven og i større grad overlate det til avtaler mellom partene?

– Jeg tror faktisk mange arbeidsgivere ser at det er i deres egen interesse å ha en felles regulering av arbeidslivet, slik at ikke helsefarlige arbeidsforhold gir konkurransefordeler. Husk at arbeidervernlovene var et kompromiss mellom arbeiderklasse og kapital – begge så seg tjent med den.

De som heller vil ha avtale mellom partene vil ha større handlingsfrihet. Der folk er uorganisert blir det nokså fritt fram, og der folk er organisert går det an å få et korttenkt flertall blant arbeiderne til å godta

arbeidsforhold som sliter ut mindretallet, hvis det følger nok penger med avtalen. Fleksibiliseringen i Europa nå skjer på denne måten – avtaler mellom partene om mer overtid og mer midlertidig arbeid – med mye penger lagt i potten fra arbeidsgiversida.

Arbeidervern

Er dette en internasjonal tendens?

– Nedbygging av arbeidervernlovgivingen skjer over hele Europa, under de samme slagordene om «fleksibilitet» og «modernisering». Norge henger litt etter i racet for å bli kvitt velferdsstaten, og det synes jeg vi bør fortsette med. Kampen for å forsvare sykelønnsordningen og dagens nivå på arbeidervernet (dagens arbeidsmiljølov) skjerper seg.

Hva er endringene i tillitsvalgtes mandat?

– Det foreligger ikke noe konkret forslag til ny «arbeidslivslov» enda, men regjeringen har gitt en forsmak ved å foreslå at det skal bli lov å bruke mye mer overtid. Avtaler

om overtid skal kunne inngås mellom arbeidsgiver og arbeider, slik at tillitsvalgte mister muligheten til å bremse på bruken av overtid.

Du har sagt at sjukefraværet bør øke, og at det er for mye sjukenærver. Men fra myndighets- og arbeidsgiverhold er målet å få sjukefraværet ned med 20% innen 2005. Er virkelig ikke sjukefraværet for høyt?

– For høyt i forhold til hva? Folkehelsen i Norge er bra sammenliknet med andre land, og de som har store helseproblemer er stort sett sortert ut av arbeidslivet.

Vi har som Sverige et fravær som stemmer med at mange kvinner og eldre er i arbeid (i motsetning til resten av Europa). Arbeidere i andre europeiske land får høre akkurat det samme, at fraværet er altfor høyt akkurat hos dem. Deretter kommer kuttene i sykelønna – når folk er lært opp til å tro at landet har et sykefraværproblem. Det handler over hele Europa om å bli den som raskest klarer å kutte «arbeidskraftkostnadene», mindre til syke, uføre og arbeidsløse, mer til skattelette.

fortsettelse fra framsida...

Nederlag har det vært nok av. Det er nok å minne om EØS-avtalen, all privatisering, nye lover om inn/utleie av arbeidskraft og vikarbyråer som svekker fagforeningenes posisjoner og arbeidernes rettigheter. Vi kan ta med kraftpolitikken som har ført til at den billige strømmen som vi kan produsere i Norge, ikke skal skaffe norske arbeidsplasser og komme vanlige forbrukere til gode, men bli til superprofitt for privatiserte kraftmonopoler og så videre. I 2003 kommer forslaget til ny arbeidslivslov, pensjonskomiteens innstilling, Inkluderende Arbeidsliv skal evalueres med nye angrep på sykelønnsordninga. NHO varslet ved forrige oppgjør at de ved tariffoppgjøret i 2004 vil ha en offensiv for fleksibel arbeidstid og lønn. Vi står overfor et angrep på brei front som det skal bli vanskelig å møte. Kapitalismen vil bli mer menneskefiendtlig, ustabil, uproduktiv og utholdelig.

Reform eller revolusjon?

Det er derfor på tide å reise på ny den kampen som ble reist for nesten 100 år siden om hva som skal være fagbevegelsens mål. Skal fagbevegelsen ha som mål å gjøre det beste ut av kapitalismen, eller skal fagbevegelsen ha som mål å kjempe for sosialismen og et klasseløst samfunn?

LO fikk sosialismen som mål i sine vedtekter i 1920 etter initiativ fra den Trondheims-baserte fagopposisjonen. Etter initiativ fra bl a antikommunisten Håkon Lie ble LOs formålsparagraf endra i 1949 slik at sosialismen ikke lenger er målet.

Oktoberrevolusjonen

Venstreopposisjonen kan igjen reise denne kampen. Naturligvis er ikke utsiktene umiddelbart lyse for å vinne et flertall. Da forslaget ble reist i 1920 var dette 3 år etter den seierrike oktoberrevolusjonen i Russland. Nå har den første bølgen med sosialistiske revolusjoner lidd nederlag,

og borgerskapet peker nese mot alle som ønsker sosialismen: «Hva var det vi sa! Bare utopi! I praksis er sosialismen og kommunismen umulig!» Til dette kan vi bare svare at historien har vist at den internasjonale arbeiderklassen var for liten, for lite moden og for svak til å vinne fram i første omgang. De feil som ble begått med manglende demokrati, nasjonal undertrykking og kvinneundertrykking har vi lært noe av. Folk vil derfor stå sterkere i neste omgang. Og neste omgang kommer, fordi kapitalismen ikke fungerer. Og når det går gærent for kapitalismen så vil folk slutte opp om en politikk for et annet menneskevennlig samfunn. Fagbevegelsen kommer derfor ikke unna å før eller seinere måtte stille sosialismen som mål igjen.

Ideologisk offensiv

Dette vil ikke svekke dagskampen. Fagbevegelsen er opprettet for å forsvare arbeidsfolk og unngå at vi konkurrerer med hverandre. Bare ved å kjempe kollektivt har arbeiderklassen en sjanse. Vi ser at nå vil arbeidskjøperne skru klokka tilbake og forhandle med hver enkelt

arbeidstaker om lønn og arbeidstid. Fellesgodene stykkes opp og selges på det åpne marked til privat berikelse. Den ideologiske offensiven om det frie individuelle menneske som sjøl skal bestemme når hun vil jobbe, hva hun skal kjøpe, hvor hennes unger skal gå på skole og hvor hun vil opereres er voldsom.

Skal fagbevegelsen kunne stå imot, så må vi også stå imot denne ideologiske offensiven. En klasse tjener på dette tilsynelatende frie valg, arbeiderklassen taper. Først i et klasseløst samfunn, som styres etter behov, ikke etter profitt, kan det finnes virkelig frihet. I den daglige kampen må vi godta deres rammevilkår og manus og ofte velge det minste av to onder. Nettopp da trenger vi å vite at dette samfunnet ikke er det eneste mulige, det fins et alternativ.

Arbeiderklassen har en egen rolle å spille i historia – å frigjøre menneskeheten fra all utbytting og undertrykking. Er arbeiderklasse som er seg dette bevisst, er en sterk arbeiderklasse.

• <http://www.akp.no/utvalg/fu/>

Radikale sier nei til EU!

Eli Berg

leder av Troms Nei til EU og medlem av AKP

Thomas Hylland Eriksen skriver i Klassekampen 11. januar om det «radikale ja», den nye lederen for Europabevegelsen, Wenche Fossen, er medlem av SV, og andelen folk som stemmer SV og sier ja er godt over 40%.

For meg er det en total sjølmotsigelse å kalle seg radikal og samtidig være for medlemskap i EU! Det kan se ut til at mange har glemt hva EU egentlig er, og at ideer om et solidarisk EU og EU som fredsprosjekt og motvekt mot USA ha hatt god grobunn i det siste. Vi har en viktig oppgave i å tilbakevise den slags villfarelser.

Den europeiske union er bygd på de fire friheter: Fri bevegelse av varer, kapital, arbeidskraft og tjenester. Det viktigste for all utvikling i EU er at markedskreftene skal ha fritt spillerom. Nå er det et problem at vi i Norge er knytta til disse frihetene gjennom EØS-avtalen, og at vi dessuten har politikere som fører akkurat den samme politikken. Men dersom en ønsker å kjempe imot en politikk der det er kapitalen og markedskreftene som råder, og det er vel et av grunnprinsippene for folk som i dag kaller seg radikale, så blir det meningsløst å tro at det blir enklere dersom all makt flyttes til Brussel.

Det er lett å forstå at mange synes at paroler om sjølråderett og folkestyre kan virke litt «fjerne», når det kan virke som vi allerede har gitt ifra oss det meste til kapitalkrefter og politikere som er deres lydige tjenere. Men dersom konklusjonen blir at en sier ja til EU, og dermed gjør mulighetene for påvirkning enda mindre, da henger ikke jeg med lenger!

Det hevdes fra en del nyfrelste EU-tilhengere at østutvidelsen, der 10 nye land nå kan få bli med i unionen, er beviset på at EU ikke er en rikmannsklubb, men et freds- og solidaritetsprosjekt. Men er det noen grunn til å tro at EU (les kapitalkreftene) ønsker å få med de nye landa for å drive veldedighet? Det er stilt beinharde krav om tilpassing av økonomien i søkerland, og da er det ikke folks velferd som har vært ledetråden. Utvidelsen østover åpner nye markeder, både for dem som vil selge varer og for dem som vil investere og kjøpe opp, og det er det som først og fremst er drivkrafta. I tillegg og ikke mindre viktig, tilgangen til billig arbeidskraft økes.

I dag er kapitalkreftene på offensiven, men å legge seg flat for dem og si ja til EU, er i hvert fall ikke veien å gå!

La ned verksemda

Då ti av dei tilsette ved kiosken Showtime i Tønsberg organiserte seg i Handel og Kontor og kravde tariffavtalar, valde leiinga å leggja ned verksemda. Dagen Showtime vart lagt ned, aksjonerte Handel og Kontor med utdeling av cv-ar, kulturelle innslag og kaffi og vaflar på torget i Tønsberg. Showtime har butikkar 26 andre stader i landet.

• <http://www.handellogkontor.no/index.db2?id=3921>

Muskel- og skjelettlidelser er den største grunnen til sjukpenger fra Rikstrygdeverket. Er dette de kvinne-dominerte yrkene i helsevesenet?

– Det er mye mer enn det. Andre utsatte bransjer er transport, industri, bygg og anlegg, renhold. Fordi mange kvinner ikke har økonomi eller opptjeningstid til å slutte tidlig med AFP¹ eller uførepensjon, og sjeldnere har en «yrkeskarriere» som utvikler seg mot lettere fysisk arbeid, blir de ofte stående i tunge jobber altfor lang tid opp i årene.

Hvordan hindre at så mange får slike smerter og plager?

– Innfør sekstimersdag med full lønnskompensasjon – og med ansettelse av flere folk for å dekke opp for tapte timeverk.

Hvorfor har kvinner et høyere sykefravær enn menn?

– Mange årsaker: De har andre sykdommer enn menn, de har mye fravær i graviditeten (fordi arbeidsplassen sjelden legges til rette for den store magen), de har andre jobber enn menn og de har mindre

makt over egen arbeidssituasjon slik at de må godta dårligere arbeidsbetingelser.

Det offentlige utvalget som skal revidere arbeidsmiljøloven har frist 1. september i år. Hva bør fagforeningene gjøre fram til da?

– Diskutere hvilke bestemmelser i tariffavtalen som bør lovfestes, altså gå motsatt vei av det regjeringen vil. For eksempel bør arbeidstida inn i loven som fortsatt opererer med 40 timers uke og regner overtid som tid utover dette.

Følg med i hva YS og LOs representanter gjør i utvalget. Flertallet i utvalget vil helt sikkert komme med forslag om et «fleksibilisert» arbeidervern. Det betyr at LO og YS må bryte med flertallet for å bremse prosessen. Husk hva Blaalid-utvalget² ga oss av arbeidsutleie, med LO-representantens støtte. Et enstemmig utvalgsresultat gjør raseringen av arbeidervernet lett for markedsliberalerne.

Er det mulig å vinne noe?

– Akkurat som vi har klart å beholde sykelønnsordningen gjen-

Dette heftet kan du laste ned fra <http://www.akp.no/hefter>

nom ti års stormløp fra alle regjeringene, kan vi beholde den i neste runde også. Det samme gjelder arbeidsmiljøloven.

1 AFP: arbeidstakeren kan ha en avtale om å gå av med pensjon fra hun er 62 år eller trappe ned. Pensjonsalderen er egentlig ved 67 år.

2 Les mer om Blaalidutvalget på www.akp.no, søk Blaalid.

AKP
Osterhausgata 27
0183 OSLO

Telefon: 2298 9060
E-post: akp@akp.no
Konto 0530 11 89356

Ansvarleg utgjevar:
Sentralstyret i AKP

Trykkeri:
Media Øst Trykk

Ansvarleg redaktør:
Jorun Gulbrandsen

E-post:
redaksjonen@akp.no

Jorun
Gulbrandsen
Leder av AKP

Bruk §135a!

AKP tar avstand fra dommen i Høyesterett som ikke ville dømme nazi-fører Terje Sjølie for rasisme. Høyesterett mente at Sjølie var beskytta av ytringsfriheten. AKP er uenig i det.

Å forholde seg til den organiserte nazismen handler ikke om å forholde seg til meninger på et vanlig debattnivå, men til kriminelle og voldelige folk som oppfordrer til vold mot minoriteter og som har vist i praksis at de dreper. Hvis ikke §135a kan brukes til forsvar for minoriteter etter mordet på Benjamin Hermansen fordi ytringsfrihetens paragraf alltid skal telle mest, – hva skal vi da med §135a?

AKP er for et forbud mot nazistiske organisasjoner. De samler folk for å plage, diskriminere og drepe minoriteter med brun og svart hudfarge. De organiserer for å hindre andre i å snakke eller leve. Dette er kriminelt, og ikke en ytring som skal ha beskyttelse.

• <http://www.akp.no/nytt/meninger2003/>

Hexa Alexa

Råd til arbeiderkvinner nr 3

Bytt sjukenær-
nærvar mot
friskefravær
– smitt sjefen
ved sjuke-
nærvar!

Sjukenærvarer er et mye større problem enn sjukefraværet. Før statistikk over det. Ved tre dagers sjukenærvar krever de ansatte tre dagers friskefravær som et ledd i et inkluderende privatliv, ettersom mange ligger sjuke i helga for å bli litt mindre sjuke fra mandag for å gå på jobben. Går ikke eierne med på kravet, sett straks i gang aksjonen «Smitt sjefen».

- muskelsmerter er ikke lett, men bruk fantasien. Når sjefen kommer forbi, fall på sjefen mens du roper: «Å! Musklene mine sviktet et øyeblikk!»
- Hvis du bærer eggene til sjefen, eller pc-en hans, eller pillene til hele sjukehuset, mist alt i gulvet mens du fortvilet utbryter: «Og jeg som så gjerne vil gå på jobben sjøl om jeg har betennelse i albuene, skuldrene, ryggen og nakken!»
- Har du influensa eller lungebetennelse, gå stadig inn til sjefen og be om råd i arbeidet. Pass på å hoste og nyse uten å holde deg for munnen. Vask åpenlyst ikke hendene.
- Har du magesjue, bryt av en bit

av sjokoladen din, ta den i handa og si til sjefen, vær så god, denne sjokoladen er virkelig nydelig, jeg kan ikke motstå sjøl om jeg har spydd fire ganger i dag.

- Har du vannkopper, hjelper det om du overraskende løfter opp gensen og gnir pekefingeren til sjefen godt nedi ei blemme mens du sier, «Jeg lurar på hva dette kan være, jeg!»
- Har du gonore, legg an på sjefen.
- Har du bekkenløsning, sørg for å miste det på sjefens fot.
- Tilpass disse rådene til mulighetene som ligger i de lokale forholda.

Hilsen Hexa Alexa

RØDE FANE

Røde Fane er eit tidsskrift for marxistisk teori og debatt, og vert gjeve ut fire gonger i året. I nummer 1-2003 kan du mellom anna lesa om GATS, EU, krig, porno, revolusjon og bøker.

Vil du ha eit gratis prøvenummer? Kontakt
Røde Fane
Postboks 124 Sentrum
3251 Larvik
eness@online.no

Les meir om tidsskriftet på www.akp.no/rfane

Kjøp aksjer av AKP

AKP selger noen av sine aksjer i Klassekampen. Om du kjøper en aksje gir du AKP 1000 kroner og deltar i innsamlinga av jubileumsmillionen (les mer på <http://www.akp.no/omakp/jubmill/index.html>). Med en aksje kan du møte på generalforsamling i Klassekampen. AKP solgte 629 aksjer i 2002. Det var et godt resultat. Salget fortsetter ut 2003. Vil du kjøpe eller bare vite mer? Ta kontakt med AKP!

Stø avisa!

Ynskjer du å stø utgjevinga av denne avisa, kan du gje ei gåve til AKP. Konto-nummeret er 0530 11 89356

Meir om krig og fred

På nettstaden til AKP finst det mykje lesnad om bakgrunnen for krigshissinga mot Irak. AKP har mellom anna skrive ein del om dei norske imperialistiske interessene i Asia. Du kan og tinga hefta på papir. Desse hefta kan du kjøpa i papirutgåva eller lasta ned frå: <http://www.akp.no/>

hefter/

Kari Austbø og Pål Steigan: **Det store spillet – enda en gang. Geopolitikk og olje ved Kaspishavet** (2001)

Aldri mer 1940? Et innlegg i debatten om norsk forsvarspolitikkk år 2001

Stopp krigen nå! Stopp fordrivinga av Kosova-albanerne! (1999)

Freds- og antikrigsprogram for AKP (1999)

På nettstaden finn du og emneregister over artiklar som er publiserte på nettstaden, og eit emneregister for Røde Fane.

Kontakt AKP!

Vil du:

- vita meir om AKP?
- melda deg inn?
- vera med på studiering?

... ta kontakt!

akp@akp.no

KOM PÅ RØD SOMMERLEIR!

Sted: Strand leirsted, Sandefjord.

Tid: 8.-13. juli 2003

Hvem: Alle som har lyst

Barnehage: Ja

Pionerleir (for elever i grunnskolen): Ja!

Nysgjerrig?

Følg med på www.folkets-kamp.org/sommerleir2003/
– der vil informasjon bli lagt ut fortløpende.

Vil du vite mer eller melde deg på?

Send e-post til
s-angen@frisurf.no

Sigrid Angen lager sommerleir!